

Мельнику Р.М.

Шановний Романе Михайловичу!

Згідно з вимогами статті 23-1 Закону України «Про звернення громадян» електронна петиція, адресована відповідно Президенту України, Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України, розглядається у порядку, встановленому цією статтею, за умови збору на її підтримку не менш як 25 000 підписів громадян протягом не більше трьох місяців з дня оприлюднення петиції. Оскільки Ваша петиція стосовно заборони абортів в Україні набрала меншу кількість підписів (1), то, відповідно до вимог зазначененої вище статті, вона розглянута у Комітеті Верховної Ради України з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування в порядку, встановленому для розгляду звернень громадян.

За результатами розгляду порушеного Вами питання повідомляємо таке.

Нині українське законодавство дозволяє жінці робити добровільне штучне переривання вагітності (аборт) за власним бажанням у закладах охорони здоров'я при вагітності строком не більше 12 тижнів та передбачає, що у строках вагітності від 12 до 22 тижнів аборт може бути проведено лише за обставин, чітко визначених законодавством (ст. 50 Основ законодавства України про охорону здоров'я та ст. 281 Цивільного кодексу України).

Таким чином законодавець виходить із необхідності не лише охорони здоров'я жінки-матері, а й дотримання її репродуктивного права, закріпленого на рівні багатьох міжнародних актів, зокрема, Конвенцією ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок від 18 грудня 1979 року, яка ратифікована Україною у 1981 році і передбачає право людини вирішувати, скільки дітей вона хоче мати та як часто вони повинні народжуватися.

Також хочемо зауважити, що згідно з частиною першою статті 32 Основного Закону, ніхто не може зазнавати втручання в його особисте і сімейне життя, крім випадків, передбачених Конституцією України.

Крім того, введення заборони абортів суперечитиме нормам частини другої статті 22 Конституції України, якою визначено, що «при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод», адже такі законодавчі зміни позбавлять

українських жінок раніше наданого їм права на самостійне прийняття рішення стосовно збереження чи переривання вагітності на певних її строках.

Водночас, як свідчить світова статистика, у тих країнах, де жінки мають легальний доступ до безпечних абортів, що проводяться фахівцями у закладах охорони здоров'я, ймовірність їх смерті не перевищує 1 на 100 тисяч втручань. Водночас у країнах, де жінки не можуть провести безпечний аборт, ймовірність смерті від ускладнень на ранніх термінах вагітності складає близько 4 випадків на тисячу. До того ж, сучасні глобальні дослідження з питань абортів довели, що рівень абортів залишається однаковим незалежно від того, легальні вони в даній країні чи ні. Єдина різниця - аборти безпечні там, де вони є легальними, і смертельно небезпечні там, де вони заборонені і проводяться незаконно.

Таким чином, досвід законодавчої заборони штучного переривання вагітності історично довів свою неефективність, оскільки у країнах, де його було встановлено, різко збільшувалася кількість небезпечних (кримінальних і мимовільних) абортів, відбувалася «тінізація» аборту, тобто його значне подорожчання, збільшувалися показники жіночої смертності та інвалідизації, безплідності, а також починав розвиватися, так званий, «абортний туризм», коли жінки їхали за кордон для проведення аборту в інші країни. Тому, визнаючи аборти негативним суспільним явищем, законодавство переважної більшості країн світу все ж таки дозволяє жінці робити аборти за власним бажанням на певних строках вагітності, з метою збереження її життя і здоров'я.

Одночасно звертаємо Вашу увагу на те, що кількість підписів громадян на підтримку Вашої петиції, а саме 1 підпис з необхідних 25000, свідчить про неготовність суспільства підтримати Вашу ініціативу щодо заборони абортів в Україні.

Також повідомляємо, що відповідно до статі 21 Закону України «Про комітети Верховної Ради України», комітети з питань, віднесені до предметів їх відання, мають право надавати роз'яснення щодо застосування положень законів України, але такі роз'яснення не мають статусу офіційного тлумачення.

З повагою

Голова Комітету

М.Б. Радуцький

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Підписувач: Радуцький Михайло Борисович
Сертифікат: 3FAA9288358E00304000000E2183100D98FB000
Дійсний до: 23.01.2025 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
04-18/17-2024/76353 від 08.04.2024

1531421